

[Mølgaard]

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en jordreform.

(Beslutningsforslag nr. B 28).

Fra 1960 til 1977 er handelsværdien af Danmarks jord steget fra 17 mia kr. til 194 mia kr., og den stiger fortsat med 2–2½ mia kr. om måneden (eller omkring 75 mill. kr. i døgnet – over 3 mill. kr. i timen). Jordspekulationen og den asociale omflytning af værdier fra dem, der skaber værdierne ved et nyttigt samspil mellem arbejde og kapitalindsats, til dem, der ejer jorden, rider det danske samfund som en mare.

Jordspekulationen og oppustningen af jordværdierne undergraver de politiske bestræbelser for at nå frem til større social retfærdighed og en mere lige fordeling af velstandsfremgangen. Værdioppustningen af jorden umuliggør de politiske bestræbelser for at sikre erhvervslivet de fornødne opsparende midler til mere risikopræget, men samfundsnyttig investering, fordi investering i passiv jordbesiddelse nu kan give et afkast, som ingen produktiv virksomhed kan konkurrere med. Jordspekulationen og de ufortjente gevinster til et mindretal af større jordbesiddere udelukker, at de politiske bestræbelser for at nå frem til en afbalanceret indkomstudvikling, en neddæmpet inflation og et reduceret betalingsbalanceunderskud vil kunne lykkes, fordi krav til lønmodtagerne om tilbageholdenhed ikke vil blive hørt, så længe jordbesidderne ganske arbejdsfrit kan indkassere store gevinster, der betyder mærkbare omkostningsstigninger for hele befolkningen, og så længe lønarbejderne derudover kun har udsigt til større skatte- og afgiftsbyrder. Til dette kommer, at regering og folketing nu gentagne gange har grebet ind i det private arbejdsmarkeds overenskomstforhold gennem tvangsfornyelser eller -forlængelser af overenskomsterne, indefrysning af dyrtidsportioner, fastsættelse af såkaldte »indkomstrammer«, for hvilke de arbejdsfrie kapitalgevinster på jord bestandig har været undtaget – tværtimod er der endog sket lettelse på dette område, eksempelvis ved nedsættelsen af den amtskommunale grundskyldpro-mille.

Derfor må der nu gennemføres en dybtgående og effektiv jordreform, som standser jordspekulationen, som sikrer større lighed i indkomst- og formueudviklingen, som skaber

forudsætninger for en standsning af inflationen, som bringer orden i pengemarkedet og letter de tyngende rentebyrder, som stiller generationerne lige i adgangen til og vilkårene for brugen af Danmarks jord, og som kan bane vej for varige og mærkbare lettelse i skattetrykket på arbejde, flid og foretagsomhed.

Derfor opfordrer retsforbundets folketingsgruppe folketingets øvrige partier til at medvirke til en folketingsbeslutning, der pålægger regeringen at forberede og stille de fornødne lovforslag om en jordreform efter de retningslinier, der er anført i forslaget til folketingsbeslutning med bemærkninger.

Forslagsstillerne er selvsagt opmærksomme på, at det påtrængende jordproblem vil kunne løses på andre måder end den her skitserede, og vil være åbne for forhandlinger herom og for tilpasninger i de skitserede retningslinier. Men det afgørende er, at de politiske kræfter i folketinget, der oprigtigt ønsker en løsning af jordproblemet, nu samles om en virkelig dybtgående reform med et klart socialt og retfærdigt sigte, og at de ikke fortsat spredes på sekundære forslag til løsning af problemer, som i betydeligt omfang kan tilskrives, at folketinget ikke har løst det primære og fundamentale jordproblem.

Reformen vil medføre, at jord overalt vil kunne overtages uden købesum såvel til boligformål som til egentlige erhvervs-mæssige formål (f. eks. landbrug eller anden erhvervs-virksomhed), hvorved den kapitalfattige vil opnå en bedre stilling end i dag. Reformen vil desuden medføre, at den enkelte vil kunne opnå samme løn og rente for arbejde og kapitalindsats, uanset om produktionen foregår på jord af den ene eller den anden godhed (bonitets- som beliggenhedsmæssigt), idet den opkrævede jordleje (jordrenten) udligner denne forskel. Reformen vil derved formentlig også kunne modvirke overdrevne koncentrationstendenser i samfundets strukturudvikling.

Reformen vil gøre det naturligt, at en række spørgsmål af f. eks. boligpolitisk, socialpolitisk, erhvervs-politisk og skattepolitisk karakter efterfølgende eller samtidig tages op til nyvurdering. Eksempelvis bør en løsning af jordproblemet kunne bane vej for en hurtigere normalisering af boligmarkedet, ligesom forudsætningerne for den eksisterende